

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA
DISCRIMINĂRII**
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA Nr. 163
din 18.02. 2008.

Dosar nr: 61/2007

Petiția nr: 689 din data de 29.01.2007

Petent: C M V G

Obiect: aplicarea unui tratament diferențiat petentului, candidat la concursul pentru ocuparea unui loc vacant de notar public în anul 2006, față de candidații la concursul de ocupare a unui loc vacant de notar public, din anul 2003.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petenților

I.1.1. Petent : C M V cu domiciliu în

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Ministerul Justiției Str. Apolodor nr. 17, sector 5, București

I.3. Procedura de citare

În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

Părțile au fost citate pentru data de 15.05.2007.

La audierea din 15.05.2007 Ministerul Justiției a fost prezent.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

II. Obiectul sesizării și susținerile părților

Aplicarea unui tratament diferențiat petentului, candidat la concursul pentru ocuparea unui loc vacant de notar public în anul 2006, față de candidații la concursul de ocupare a unui loc vacant de notar public, din anul 2003.

Susținerea petentului

Prin **adresa nr. 689 din data de 29.01.2007**, petentul revine cu completare la petiția nr. 1707/03.04.06, petiție care a fost clasată, având în vedere rezolvarea favorabilă a solicitării petentului de către Uniunea Națională a Notarilor Publici.

Astfel, în **petiția inițială nr. 1707/03.04.06**, petentul face următoarele precizări:

- Este angajat al Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România din 1999, în funcția de consilier juridic- director de arhivă.
- În perioada 18-19 octombrie 2005 a susținut concursul pentru ocuparea unui loc vacant de notar public. În acest sens, petentul a depus dosarul la Camera Notarilor Publici București și în urma examinării a obținut nota 7,80.
- Ca urmare a obținerii unei note de promovare a concursului, existând la nivel național încă 22 de locuri neocupate în urma concursului, petentul a solicitat UNPR acordarea dreptului de a ocupa un loc vacant la nivelul uneia din camerele notarilor publici, prin memoriul înregistrat sub nr. 2989/06.12.2005 și până la data depunerii petiției inițiale la CNCD nu a primit niciun răspuns.
- Petentul s-a adresat în acest sens și la Ministerul Justiției.
- La concursul desfășurat au fost scoase 72 de locuri vacante, dintre care au fost ocupate 50 de locuri, rămânând vacante 22 de locuri.
- Locurile vacante au fost scoase la concurs de Consiliul Uniunii, nu de camerele notarilor publici. Subiectele au fost unice pentru toți candidații, indiferent de locul vacant.
- Înscrierea la concurs a petentului s-a făcut pe un loc vacant de notar public, însă potrivit regulamentului, înscrierea la concurs s-a făcut prin Camera Notarilor Publici București.
- Petentul precizează că nicăieri în regulamentul de concurs nu scrie că, prin depunerea dosarului la o cameră, candidatul înțelege să concureze numai pe locurile din acea circumscripție. De asemenea, petentul consideră că ar fi inechitabil ca, din moment ce a obținut o năță superioară (7,80) notei de promovare, să nu poată ocupa un loc de notar public rămas vacant la una din camere, atâta timp cât au fost admiși la concurs să devină notari publici și candidații cu medii mai mici, până la nivelul minim de 7,00.
- Petentul consideră că nu se poate susține faptul că ocuparea unui loc vacant de notar public la o altă cameră îi este interzis pentru că a depus

dosarul la o anumită cameră la care locurile vacante s-au ocupat prin concurs. Depunerea dosarului la o cameră, în opinia petentului, nu exclude dreptul său în calitate de candidat cu medie de promovare, de a ocupa orice loc de notar public rămas vacant din circumscripția oricărei alte camere, loc rămas vacant prin neobținerea notei de promovare sau prin neînscrisere. Pe cale de consecință, camera la care sunt locuri vacante, nu s-ar putea opune la ocuparea lor de către candidații care au obținut nota de promovare a concursului.

- Petentul subliniază faptul că acele argumente, menționate mai sus, au fost admise la concursurile anterioare și constituie un precedent ce poate fi urmat fără rezerve, pentru că nu este vorba de redistribuire la o altă cameră, ci de exercitarea unui drept de a ocupa un loc vacant, potrivit mediei obținute, sistemul legislativ în domeniu neavând modificări din 2003.
- Petentul supune atenției tratamentul discriminatoriu care i se aplică, în comparație cu acei candidați din anul 2003 care, fiind în situație identică cu a sa prin depunerea dosarului la Camera Notarilor Publici București și neobținerea notei necesare ocupării unui loc în această cameră au fost numiți notari publici în circumscripțiile altor camere.
- Petentul invocă art. 12 din Regulamentul de organizare și desfășurare a examenului de ocupare a unui loc de notar public.

Prin adresa nr. 2851/07.06.2006, Uniunea Națională a Notarilor Publici din România a răspuns solicitării CNCD-ului precizând faptul că „solicitarea domnului Ciortoloman s-a rezolvat favorabil, întrucât în ședința Consiliului Uniunii din 19-20 mai 2006 s-a hotărât ocuparea locurilor vacante de notar public prin redistribuire, de candidații care au obținut medii peste 7. Consiliul a condiționat ocuparea acestor posturi de exercitarea profesiei timp de trei ani, în localitatea pentru care optează petentul.”

Din **petiția nr. 689 din data de 29.01.2007**, dl. Ciortoloman face următoarele completări:

- În perioada premergătoare emiterii hotărârii CNCD-ului nr. 342/29.08.2006 petentul avea certitudinea că va fi numit notar public
- În acest sens, Consiliul Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România a emis Hotărârea nr. 96/17.06.2006, prin care se propunea Ministerului Justiției numirea petentului ca notar public în localitatea Tufești, județul Brăila. Cu toate acestea, acest lucru nu s-a finalizat.
- În septembrie 2006, Ministrul Justiției a declarat public că nu va semna ordinele de numire pentru un număr de 22 notari public, printre care se afla și petentul.
- Refuzul ministrului justiției a fost motivat de faptul că petentul a fost declarat respins la validarea concursului, deși acesta a obținut medie generală peste 7:00.
- Cu toate acestea, petentul consideră în continuare că este supus unei forme de discriminare, întrucât i se aplică alt tratament față de candidații la concursul de notar public din anul 2003, care înainte de a se da hotărârea

de validare a rezultatului concursului au fost chemați prin adrese oficiale să își exprime opțiunile pe alte locuri rămase vacante.

Suținerea Ministerului Justiției

Ministerul Justiției prin adresa nr. 3463/10.04.2007 arată următoarele:

În perioada 18 -19 octombrie 2005, Uniunea Națională a Notarilor Publici din România a organizat un concurs pentru ocuparea unor posturi vacante de notar public pentru persoanele cu vechime în specialitate juridică de cel puțin 5 ani, concurs la care a participat și domnul C M V G. Prin Hotărârea U.N.N.P. nr. 222 din 18.11.2005 au fost validate rezultatele acestui concurs. Reclamantul a fost declarat **respins**, deoarece nu se încadra în numărul de locuri vacante existente în circumscripțiile Camerelor Notarilor Publici pentru ocuparea cărora optaseră prin cererea de înscriere la concurs.

Înscrierea la concurs a candidaților s-a făcut în funcție de o Cameră a Notarilor Publici, aceștia având posibilitatea ocupării unui post vacant de notar public, doar în raza camerei pentru care optaseră. Șase luni mai târziu, prin Hotărârile nr. 83/20.05.2006 și Hotărârea nr. 96/17.06.2006 Consiliului U.N.N.P. a decis redistribuirea candidaților ce obținuseră medii de cel puțin 7,00-fără însă a se încadra în numărul de posturi vacante existente pe raza camerei notarilor publici pentru care optaseră-pe locurile rămase vacante în circumscripția altor camere ale notarilor publici.

Redistribuirea se făcea în ordinea mediile obținute, pe posturile scoase la concurs, rămase neocupate. Potrivit art.3 din Hotărârea nr.83/20.05.2006 și art.1 din Hotărârea nr.96/17.06.2006. „În cererea de numire, candidatul va menționa expres că se obligă să ocupe timp de 3 ani postul pe care urmează să fie numit, perioadă în care nu va solicita (...) Camerelor Notarilor Publici, Uniunii Naționale a Notarilor Publici sau Ministerului Justiției, schimbarea sediului biroului notarial sau asocierea într-o altă localitate decât cea în care a fost numit, aceste aspecte urmând a fi evidențiate și în ordinul de numire.”

Prin adresa nr.59014/6 iulie 2006, direcția de specialitate din Ministerul Justiției – Direcția Publicitate și Notari Publici-a înaintat Ministrului Justiției propunerea de numire în funcția de notar public a acestor 22 de persoane, prin redistribuirea pe locurile de notar public rămase vacante la nivelul celorlalte Camere ale notarilor publici.

În adresa respectivă se arată că numirea acestor persoane pe posturile vacante de notar public este justificată de necesitatea asigurării unui serviciu de interes public în localitățile respective. Se precizează, de asemenea că “având în vedere caracterul de excepție al acestor solicitări, prin cererile de numire în funcția de notar public cele 22 de persoane se obligă să ocupe postul pentru care au optat timp de 3 ani și să nu solicite în această perioadă schimbarea sediului biroului notarial sau asocierea cu alt notar din altă localitate. ”

Ministerul Justiției a refuzat emiterea ordinelor de numire a acestor persoane în funcția de notar public, numirea respectivă fiind în mod vădit nelegală.

Considerentele ce au fundamentat refuzul ministrului justiției sunt expuse în continuare, neputând fi reținută o situație de discriminare:

A. Concursul fusese legal organizat

Norme juridice aplicabile (Regulamentul de organizare și desfășurare a examenului de notar public pentru notarii stagieri și a concursului pentru ocuparea locurilor vacante de notar public, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 1117/c/2003).

Art. 17 alin. 2 din Regulament:

“În vederea înscrierii, cu cel puțin 20 de zile înainte de data concursului, candidatul va depune la sediul Camerei în circumscripția căreia se află postul vacant următoarele acte:...”

Art. 21 din Regulament:

“Prevederile art. 13, 14 și 15 se aplică în mod corespunzător”. (dispoziții plasate în materia examenului pentru notarii stagieri, dar, în conformitate cu art. 21 din Regulament, se aplicau în mod corespunzător și concursului pentru ocuparea locurilor vacante de notar public).

Art. 13 din Regulament:

“ (1) În termen de cel mult 10 zile de la soluționarea contestațiilor, Consiliul Uniunii va proceda la validarea rezultatelor examenului care se comunică în termen de 48 de ore Camerelor”.

“ (2) În termen de 10 zile de la comunicarea hotărârii Consiliului Uniunii de validare a rezultatelor examenului, Camerele vor comunica cererile de numire ca notar public, cu mențiunea circumscripției și a localității, în raport de opțiunile sau de prioritățile stabilite potrivit art. 12. (2).”

Interpretare

În mod corect reclamantul a fost respins la concursul organizat pentru ocuparea unor locuri de notar public.

Similar examenului de notar public (susținut de notarii stagieri), și în cazul concursului pentru ocuparea unor posturi vacante de notar public candidații ce obținuseră media minimă de promovare, urmau să opteze numai pentru posturile vacante de notar public existente la nivelul camerelor notarilor publici, unde se înscrieseră pentru concurs.

Mai întâi art. 17 alin.2, din Regulament stabilea imperativ că în vederea înscrierii la concurs, candidatul depunea cererea de înscriere la concurs și documentația aferentă la sediul Camerei (este vorba doar de o singură Cameră) în circumscripția căreia se află postul vacant.

-Concluzie

Pe lângă media minimă de promovare de cel puțin 7,00, dar nu mai de nota 5,00 la fiecare disciplină de concurs, Regulamentul impunea și o altă cerință pentru a fi declarat admis la concurs și anume existența unui loc vacant de notar public situat în raza Camerei la care candidatul se înscriesese la concurs.

Având în vedere că opțiunile petentului, ce obținuse media minimă de promovare, nu a fost făcută pe un post vacant de notar public existent în raza camerei unde se înscriesese la concurs – deoarece acestea au fost ocupate de alți

candidați ce obținuseră medii superioare-rezultă că în mod corect a fost declarat respins la concurs.

B. Practic, prin Hotărârea Consiliului U.N.N.P. nr. 83/20 Mai 2006 se revenea asupra deciziei inițiale de validare a concursului, în sens nelegal.

Această revenire asupra deciziei inițiale contravenea prevederilor legale, pentru următoarele motive:

- **În primul rând**, concursul fusese legal organizat, astfel că numirea acestor persoane în funcția de notar public era lipsită de bază legală.

Nu există în legislația relevantă reglementată o astfel de procedură de redistribuire.

- **În al doilea rând**, numirea acestor persoane în funcția de notar public nu era o numire pură și simplă, ci una afectată de modalități, sub condiția de a nu solicita pe o perioadă de 3 ani transferul pe un post vacant existent în altă localitate decât cea în care urma să fie numit, aspecte ce urmau a fi menționate în preambulul ordinului de numire.

Procedeeul era vădit nelegal, deoarece legea nu reglementează "proceduri excepționale" de numire în funcția de notar public.

Condițiile ce trebuie îndeplinite în vederea numirii în funcția de notar public, precum și drepturile și obligațiile notarilor publici sunt așadar prevăzute de lege, nu create prin proceduri excepționale de numire, iar prevederile art.1 din Regulamentul de punere în aplicare a Legii nr. 36/1995 precizează în mod exhaustiv ce mențiuni cuprinde ordinul de numire în funcția de notar public.

- **În ceea ce privește discriminarea petentului** în raport cu candidații declarați admiși la concursul din 18-19 octombrie 2005 (petentul arată că subiectele au fost unice pentru toți candidații), dar și cu persoanele, pentru care, la concursuri organizate în anul 2003, deși nici aceștia nu se încadraseră în numărul de locuri vacante existente la nivelul Camerelor notarilor publici pentru care optaseră, se admisesese totuși redistribuirea pe locurile rămase vacante la nivelul altor Camere expunem următoarele: (dispozițiile art. 2 din O.G nr. 137/2000).

Din argumentele expuse anterior, rezultă că acesta nu poate afirma un drept recunoscut de lege în ceea ce privește numirea ca notar public, concursul fiind legal organizat, iar declararea sa ca "respins" la acest concurs fiind corectă.

O aplicare nelegală a dispozițiilor cuprinse în Regulamentul de concurs, cu ocazia concursului din anul 2003, când s-a acceptat numirea candidaților ce obținuseră media minimă de 7.00, pe locurile rămase vacante, nu poate duce la concluzia unei discriminări a petentului în raport cu acei candidați, deoarece din nou nu suntem în prezența unor drepturi recunoscute de lege, ci dimpotrivă, de o numire în contra dispozițiilor legale.

În ceea ce privește afirmațiile petentului că, de vreme ce subiectele au fost unice pentru toți candidații, este discriminat în raport cu ceilalți candidați ce obținuseră, ca și el, medii minime de promovare, dar care (încadrându-se în locurile vacante scoase la concurs pe camera respectivă) fusese declarați admiși, se arată că nu poate fi reținut o situație similară, deoarece ceea ce

prezintă semnificație în cauză pentru a reține situația analoagă este nu numai obținerea mediei minime de promovare, dar și existența locului vacant în raza camerei pentru care optase în vederea înscrierii la concurs, așadar întrunirea ambelor condiții legale necesare în vederea numirii ca notar public.

Ministerul Justiției consideră că ar fi fost în prezența unui tratament preferențial între cazuri analoage sau comparabile, dacă aceste două reguli – media minimă de promovare și existența locului vacant- ar fi fost aplicate diferit în cazul candidați, fără a exista o situație particulară care ar fi impus un tratament diferențiat (pentru un caz în care două situații identice erau tratate diferențiat, fără a putea vorbi totuși de o discriminare, acesta arată că fosta Comisie a decis că desfășurarea alegerilor în Irlanda de Nord, după sistemul majorității proporționale, în timp ce în alte regiuni ale Marii Britanii se aplică scrutinul majoritar, chiar dacă este de natură să ducă la restrângerea majorității în Irlanda de Nord prin raportare la majoritatea din restul Regatului, este justificată de interesul protejării drepturilor unor minorități).

Din aspectele cuprinse în prezentul răspuns rezultă însă că în speța de față nu poate fi reținut un tratament preferențial al candidaților declarați admiși față de petent, deoarece spre deosebire de petent, persoanele declarate admise întruneau atât condiția mediei minime, cât și pe aceea de a se încadra în numărul de locuri vacante existentela nivelul camerei notarilor publici pentru care optaseră în vederea înscrierii la concurs, în vreme ce media obținută de solicitant a fost insuficientă pentru a putea obține ocuparea unui loc vacant de notar public în raza camerei unde se înscrisese la concurs.

Susținerea Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România

Uniunea Națională a Notarilor Publici din România prin adresa nr.2644/21.03.2007 a arătat următoarele:

Potentul a participat la concursul pentru ocuparea locurilor vacante de notar public din data de 18-19 octombrie 2005, obținând media 7,80.

Această participare s-a făcut în baza Regulamentului de concurs aprobat de Ministerul Justiției.

Pentru a putea fi declarat admis la concurs trebuiau îndeplinite cumulativ două condiții: să obțină cel puțin media 7,00 or în situația în care locurile vacante au fost ocupate de candidați cu note superioare, este evident că acesta a fost declarat respins.

Prin adresa cu nr. 7821/2006 Ministerul Justiției prin Secretar de Stat, emite un punct de vedere UNPR, referitor la cererile candidaților respinși care doresc ocuparea unor locuri rămase vacante în urma concursului, în sensul că aceștia îndeplinesc condițiile pentru a fi numiți notari publici.

Ulterior prin adresa nr. 24330/2006 Ministerul Justiției prin Secretar de Stat, informează Uniunea că participanții la concurs care au obținut medii de promovare vor putea opta în ordinea mediilor pentru posturile rămase neocupate la nivelul Camerelor Notarilor Publici, altele decât cele pentru care au candidat, și solicită înaintarea către Minister a propunerilor de numire.

Potentul invocă un așa zis precedent, față de care ar opera discriminarea, însă situația candidaților pentru concursul ddin anul 2003 a fost diferită.

Astfel, urmează să constatați că, anterior hotărârii de validare a rezultatelor concursului din anul 2003, candidații care au obținut note de promovare, și-au reevaluat opțiunea, anexa hotărârii de validare a concursului calificându-i „admiși”, identitatea de situație neoperând în cazul petentului.

Prin Hotărârea nr. 222 din 18.11.2005 a Consiliului Uniunii, s-au validat rezultatele concursului, petentul fiind declarat **respins**. Astfel, petentul se afla în situația candidatului declarat respins.

Refuzul Ministerului Justiției de a se semna ordinele de numire, s-a bazat pe următoarele argumente legale:

- Revenirea asupra rezultatelor concursului validat este nelegală, întrucât nu este vorba de o retractare de către autoritatea emitentă a unui act administrativ ilegal sau neoportun.
- Chiar o retractare fiind, aceasta nu era posibilă, deoarece ar fi fost nevoie de o invalidare a întregului concurs, procedură ilegală, potrivit art. 6 alin. 1 din Legea nr. 554/2004
- Procedura este nelegală, întrucât legea nu reglementează „proceduri excepționale” de numire în funcția de notar public.

III. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține următoarele aspecte:

- notarul public este numit de ministrul justiției, la propunerea Consiliului Uniunii Naționale a Notarilor Publici.
- Prin Hotărârea UNNP nr. 222/18.11.2005 au fost validate rezultatele concursului din perioada 18-19 octombrie 2005. petentul este **declarat respins** în această hotărâre, chiar dacă petentul obținuse media de promovare, respectiv 7,80.
- Petentul supune atenției tratamentul discriminatoriu care i se aplică, în comparație cu acei candidați din anul 2003 care, fiind în situație identică cu a sa prin depunerea dosarului la Camera Notarilor Publici București și neobținerea notei necesare ocupării unui loc în această cameră au fost numiți notari publici în circumscripțiile altor camere.
- Colegiul Director reține că în hotărârea de validare a concursului organizat în anul 2003, persoanele care au fost numite ulterior concursului, pe funcția de notar public, au fost **declarat admise**.
- prin Hotărârea Consiliului U.N.N.P. nr. 83/20 Mai 2006 se revenea asupra deciziei inițiale nr. 222/18.11.2005 de validare a concursului, în sens nelegal.
- În ceea ce privește afirmațiile petentului că, de vreme ce subiectele au fost unice pentru toți candidații, este discriminat în raport cu ceilalți

candidați ce obținuseră, ca și el, medii minime de promovare, dar care (încadrându-se în locurile vacante scoase la concurs pe camera respectivă) fusese declarați admiși, se reține că nu poate fi reținut o situație similară, deoarece ceea ce prezintă semnificație în cauză pentru a reține situația analoagă este nu numai obținerea mediei minime de promovare, dar și existența locului vacant în raza camerei pentru care optase în vederea înscrierii la concurs, așadar întrunirea ambelor condiții lagale necesare în vederea numirii ca notar public.

În drept, Colegiul Director reține că potrivit **Constituției României**, art. 20 alin 1, „Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.

Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ratificata de Romania prin Legea 30 din 18 mai 1994, publicată în "Monitorul Oficial" nr. 135 din 31 mai 1994, prevede în art 14 ca: „Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională și socială, apartenență la o minoritate națională, avere naștere sau orice altă situație”.

În același sens, Protocolul nr. 12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ratificat de Romania prin Legea nr. 103/2006 art 1 prevede interzicerea generală a discriminării:

„1. Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenența la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație.

2. Nimeni nu va fi discriminat de o autoritate publică pe baza oricăruia dintre motivele menționate în paragraful 1.”

Analizând faptele reținute de Colegiul Director, acesta se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75) În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zucchero and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion

Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 (para.91)

Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

Având în vedere aspectele de mai sus, petiția dată, precum și documentele de la dosar, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării trebuie să analizeze în ce măsură aspectele ridicate de petent sunt de natură discriminatorie, astfel cum este prevăzut în art.2 alin.1 al O.G. nr.137/2000, republicată.

Pentru ca o faptă să fie calificată drept faptă de discriminare, aceasta, trebuie să îndeplinească, cumulativ, mai multe condiții :

1.Existența unui tratament diferențiat, manifestat prin deosebire, excludere, restricție sau preferință (existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile). În cazul de față se poate reține o practică diferențiată a Ministerului Justiției.

2.Existența unui criteriu de discriminare, potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, republicată. În cazul de față s-a identificat criteriu de discriminare. Acesta ar fi interpretarea legii.

3.Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop să nu fie adecvate și necesare;

4.Tratamentul diferențiat să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate a unui drept recunoscut de lege;

Coroborând aceste aspecte cu faptele care fac obiectul petiției și definiția discriminării astfel cum este prevăzută în art.2 alin.1 din O.G. nr.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director constată că se

poate reține un tratament diferențiat, având la bază interpretarea legii, dar în aceste condiții instanța este competentă în soluționarea acestui tip de litigiu.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Faptele prezentate nu intră sub incidența O.G.nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.
2. Prezenta hotărâre se va comunica în termen legal părților.
3. Clasare dosar.

IV. Modalitatea de plată a amenzii (dacă este cazul)

- nu este cazul;

V. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța competentă și în termenul legal potrivit Legii nr.554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

COMȘA CORINA NICOLETA – Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN - Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA ROXANA - Membru

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal potrivit prevederilor O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare și prevederilor Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

